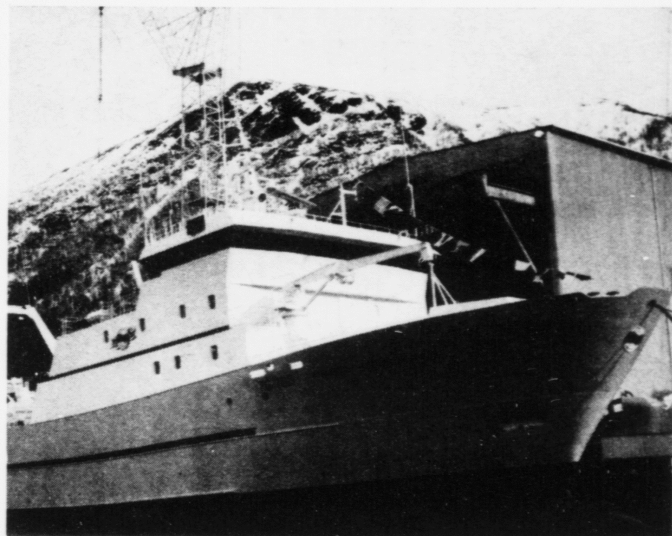

Sonni Johannesen, skipari:

Mugu siga svartkjaftinum farvæl miseydnast tað hjá Andriasi í Hvannasundi

Andrias í Hvannasundi er best útgjörda svartkjaftaskipið í Norðuratlantshavi heldur Petur Eikrem

— Eg ivist ikki í, at vit kunnu fiska svartkjaft so gott sum alt árið. Vit miða ímóti at fáa góðar fyra túrar. Fåa vit góð 10.000 tons av svartkjafti, kunnu vit gera 3600 tons av lidnari vøru og selja hana fyri 35-40 mill. kr. Hetta er nóg mikið til, at skipið kann svara sínar skyldur. Hetta sigur skiparin á Andriasi í Hvannasundi, Sonni Johannesen. Hann leggur aftrat, at fer tað at miseydnast hjá Andriasi í Hvannasundi, so kunnu vit siga farvæl við svartkjaftin.

— Hvussu hevur gingist, síðani tit fingi Andriasi í Hvannasundi?

— Nú er tað so eingin loyna, hvussu tað gekk teir fyrstu triggjar mánaðirnar, men so vóru vit í Noregi og umbygdu skipið, og síðani tá hava vit fingið eitt skip, sum heilt vist skal klára seg — og tað uttan studning.

Hesar seinastu sjei dagararnar hava vit framleitt umleið 170 tons av lidnari vøru, og tá hevur ikki verið framleitt fullan dag.

butterflyflok, men so eru tað flek, sum ikki egna seg til butterfly, og tey gera vit so fars burtúr.

— Um tit skuldu bygt Andriasi í Hvannasundi í dag, hvussu hevði hann so sæð út?

— Bygdu vit ein bát nú, so fingi vit eina verksmiðju, sum var 100%. Eg vil siga tað soleiðis, at verandi verksmiðjan kundi verið eitt sindur øðrvísi. Vit fáa so einki gjørt við tað nú, men vit eru væl nøgdir kortini.

Tveir bjartskygdir svartkjaftaskiparar. Til vinstri Peter Eikrem, skipari á Vesttrál og við lið hansara Sonni Johannesen, skipari á Andriasi í Hvannasundi. Báðir hava teir góðar vónir um framtíðina hjá versmiðjutrolarunum

Fingið gott skip aftaná umbygging

— Hvørjar hava so størstu vansarnir verið higartil?

— At vit í byrjanini høvdu ov litla móttøkuorku, onga køling, og tá fiskurin varð pumpaður í tangar, var helvt um helvt fiskur og sjógvur og tað gjørdi, at fiskurin varð bleytur og kundi illa arbeiðast aftaná triggjar timar. Nú kunnu vit hava fiskin í tanganum í tvey samdøgur, um tað skal vera, og tá er hann júst líka góður. Vit hava so eisini bygt verksmiðjuna um, soleiðis at vit nú kunnu framleiða ikki bert meira, men vit kunnu gera bæði fars og butterflyflok um somu tíð. Hetta er ein veldugur fyrimunur. Sum nú er, framleiða vit bara

Riggar tað ikki kunnu vit siga farvæl við svartkjaftin

— Hvørjar vónir hevur tú um framtíðina hjá Andriasi í Hvannasundi?

— Vit bygdu skipið, tí vit hildu, at tað fór at ganga. Vit kundu longu nú havt selt tað við størum vinningi, men vit halda avgjört, at framtíð er í hesum skipinum. Fer tað so ikki at rigga við hesum skipinum, so kunnu vit beinanvegin siga farvæl við svartkjaftin.

Vit hava loyst teir flestu trupulleikarnar, soleiðis at vit í dag hava ein nærum skræddaraseymaðan bát til svartkjaftaveiði og -viðgerð.

— Men ber hesin skræddaraseymaði báturin seg við einans at fiska svartkjaft?

— Ja, so avgjört. Vit ætla at fiska svartkjaft alt árið. Í fjør byrjaðu vit í april og vit fingi nógvan svartkjaft líka til ólav-søku, tá vit fóru til Onglands at selja. Tá vit gövust, fór Olaf í Gårðastovu vestan fyri Føroyar at royna, og hann fekk nógvan fisk í august mánað, fleiri dagar kom hann uppá 200 tons. Men tað visti seg, at október mánaði var slakari. Í ár hava vit lagt okkum eftir at fiska til summarið er av, og so pussa vit bátin upp í október og so byrja aftur síðst í október ella fyrst í november. Júst tað tíðina vóru vit varugir við nógvan fisk ifjor.

Kann fiska alt árið!

— Men tað eru teir, sum siga, at tað ber ikki til at fiska svartkjaft alt árið, tí tað er so svikligt við hesum fiski. Árinu eru so ymisk eisini!

— Soleiðis er tað við øllum fiskiskapi. Ein sum hevur fiskað leingi, hann hevur góð og vánalig ár, men samanumtikið haldi eg, at ein kann leggja seg eftir at fiska svartkjaft til at framleiða umborð alt árið. Tað vit t.d. hava fingið at vita frá russum er, at teir hava kunnað fiskað alt árið til eitt verk-smiðjuskip.

— Nú hevur ein annar svartkjaftaskipari, Regin á Rógvu, úttalað seg um, at hesir stóru svartkjaftatrolarnir eru fallittkassar longu, áðrenn teir

leggja frá landi. Hvat heldur tú um tað?

— At kollðma ein bát, áðrenn hann hevur lagt frá landi, haldi eg vera skeivt. Tað er givið, at jú fleiri bátar eru, tess betri verður fiskiskapurin, av tí at fleiri bátar kunnu leita á einum størri øki. Tá bert ein bátur er úti og leitar, fær hann onga mynd av, hvussu fiskiskapurin kann vera, og hvar fiskurin er. Russar hava ligið her undir Føroyum við 10 til 15 bátum og hava teir verið spjaddir. Teir hava havt gott fiskari. Tí hevur ein av teimum troffið við, so hava teir samlad seg saman aftur osfr. Ein bátur einsamallur ger ongar skreytir á einum øki, sum er úr Føroyum norður til Jan Maien. Jú fleiri bátar, tess fleiri møguleikar eru

at finna svartkjaftin. So eg eri ikki bjartskygður, h vat viðvíkur teimum nýggju svartkjaftabátunum.

Óreglulig framleiðsla forðar fyri prísvekstri

Sonne Johannesen vísir síðani á prislagið. Hann heldur, at prisurin fer at vaksa, tá fleiri bátar fara at fiska svartkjaft til matna.

— Tað, sum hevur verið orsøkin til, at prisirnir hava verið so lágir, er m.a. tann, at framleiðslan hevur verið so litil og hevur verið so óreglulig, at keypararnir hava ikki torað at rokna við eini veruligari

Framhald á síðu 19